

Megszilárdult alapelv, hogy a védjegyek között fennálló, a közösségi védjegről szóló rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti összetéveszthetőség megítélése két különböző szemponton alapul: egyrészt a megjelölések és az áruk közötti elemző összehasonlításon, másrészt az így kapott eredmények értékelésén, amely annak eldöntésére irányul, hogy hiheti-e azt a szóban forgó áruk átlagos fogyasztója, hogy az áruk ugyanattól a vállalkozástól vagy gazdaságilag kapcsolt vállalkozásoktól származnak. Ami különösen a megjelölések összehasonlítását illeti: annak vizsgálatakor, hogy hasonlóak-e a megjelölések, a vizuális, hangzásbeli és fogalmi szempontokra tekintettel a védjegyek által keltett együttes benyomást kell alapul venni, többek között a megkülönböztető és domináns jegyeik figyelembe vételével.

A fellebbező előadja, hogy az Elsőfokú Bíróság nem vette figyelembe a fent hivatkozott alapelvet, és többek között olyan értékelés alapján zárta ki az összetéveszthetőséget, amely kizárólag a szóban forgó védjegy vizuális érzékelését vette figyelembe, és más olyan nem elhanyagolható tényezőket pedig nem, amelyek az összetéveszthetőség átfogó értékeléséhez tartoznak.

A fellebbező továbbá előadja, hogy a megfellebbezett ítélet nyilvánvalóan ellentmondásos és következtelen.

A tribunal départemental des pensions militaires de Morbihan 2005. szeptember 7-i határozatával az Ameer Echouikh kontra Secrétaire de l'État aux anciens combattants ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-336/05. sz. ügy)

(2005/C 296/26)

(Az eljárás nyelve: francia)

A tribunal départemental des pensions militaires de Morbihan 2005. szeptember 7-i határozatával, amely 2005. szeptember 15-én érkezett a Bíróság Hivatalához, az Ameer Echouikh kontra Secrétaire de l'État aux anciens combattants ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A tribunal départemental des pensions militaires de Morbihan a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1) Az egyrészt az Európai Közösségek és tagállamok, másrészt a Marokkói Királyság között társulás létesítéséről

Brüsszelben, 1996. február 26-án aláírt euro-mediterrán egyezmény 64. és 65. cikkének van-e közvetlen hatálya?

2) Amennyiben ez az euro-mediterrán egyezmény a jelen ügyre bármilyen okból nem alkalmazható, az általa felváltott, az Európai Gazdasági Közösség és a Marokkói Királyság között Rabatban, 1976. április 27-én aláírt együttműködési egyezmény 40–42. cikkei közvetlen hatállyal rendelkezőnek tekinthetők-e?

3) A fenti 1996. évi euro-mediterrán egyezmény 64. és 65. cikkében és a fenti 1976. évi együttműködési egyezmény 40–42. cikkeiben írt „munkavállaló” fogalmába beletartozik-e a valamely tagállam fegyveres erőiben, akár e tagállam területén kívül szolgálatot teljesített marokkói állampolgár?

4) A Marokkói Királysággal 1976-ban és 1996-ban kötött egyezmények fenti rendelkezéseinek közvetlen hatályától függetlenül is, a közösségi jogrend tekintetében a fenti rendelkezésekben írt „munkavállaló” fogalmába tartozó marokkói állampolgár hivatkozhat-e az állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetésnek az EK-Szerződés 12. cikkében, illetve az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 14. cikkében kimondott tilalmára?

5) A valamely tagállam fegyveres erőiben szolgálatot teljesített marokkói állampolgár által az e katonai szolgálat alatt történt baleset vagy megbetegedés miatt igényelt hadirokkant-nyugdíj a fenti 1996. évi euro-mediterrán egyezmény 64. cikkében szereplő díjazás vagy az ezen egyezmény 65. cikkében szereplő társadalombiztosítási ellátás fogalmába tartozik-e?

6) Az egyrészt az Európai Közösségek és tagállamok, másrészt a Marokkói Királyság között társulás létesítéséről Brüsszelben, 1996. február 26-án aláírt euro-mediterrán egyezmény 64. és 65. cikkével, illetve ezen egyezmény hatályba lépése előtt az Európai Gazdasági Közösség és a Marokkói Királyság között Rabatban, 1976. április 27-én aláírt együttműködési egyezmény 40–42. cikkeivel, illetve ezek hiányában az EK-Szerződés 12. cikkével (korábbi 6. cikk) és az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 14. cikkével ellentétes-e, ha valamely tagállam belső jogszabályainak a marokkói állampolgár állampolgárságára vonatkozó korlátozó rendelkezésekre hivatkozva

– megtagadja tőle azt a hadirokkant-nyugdíjat, amit a hozzá hasonlóan az államterületen lakóhellyel rendelkező, vele azonos helyzetben lévő és fegyveres erőiben ugyanolyan feltételek alapján szolgálatot teljesített saját állampolgárainak e korlátozás nélkül megad?

– rá a fegyveres erőiben teljesített szolgálat alatt történt baleset vagy megbetegedés miatt igényelt hadirokkantnyugdíj tekintetében a saját állampolgáira vonatkozóaktól eltérő feltételeket alkalmaz?

7) Befolyásolja-e a fenti kérdésekre adandó választ az a körülmény, hogy az érintett a nyugdíjkérelme benyújtásának napján már nem dolgozik, valamint hogy a kérelmet megalapozó baleset vagy megbetegedés egykori tényleges szolgálata idején, azaz a jelen esetben 1949. augusztus 19. és 1964. augusztus 16. között, nem annak az államnak a területén, amelynek a szolgálatában állt, hanem a jelen esetben Saigóban történt?

vagy az irányelv 1. cikkének (2) bekezdése szerinti, a vezetői engedélyek kölcsönös elismerésének kötelezettségéből, valamint az irányelv 8. cikke (4) bekezdése szigorú értelmezésének kötelezettségéből az következik, hogy a fogadó állam köteles ellenőrző eljárás lefolytatása nélkül elismerni a vezetői engedély érvényességét és csupán a vezetői engedély használatára vonatkozó jog megvonására jogosult, amennyiben (továbbra is) fennállnak azok az okok, amelyek az irányelv 8. cikkének (2) bekezdése szerinti intézkedések alkalmazását igazolják?

(¹) HL L 237., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet 1. kötet, 317. o.

Az Oberlandesgericht München 2005. szeptember 9-i végzésével a Stefan Kremer elleni büntetőeljárásban benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-340/05. sz. ügy)

(2005/C 296/27)

(Az eljárás nyelve: német)

Az Oberlandesgericht München (Németország) 2005. szeptember 9-i végzésével, amely 2005. szeptember 19-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Stefan Kremer elleni büntetőeljárásban előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés azt az esetet érinti, amikor egy tagállamban (fogadó állam) valamely személy vezetői engedélyt a vezetésre való alkalmatlanság miatt visszavonták vagy az engedély kiadását elutasították, és az adott fogadó államban az új vezetői engedély megszerzése egy, a fogadó tagállam rendelkezéseinek megfelelő, járművezetési alkalmasságot bizonyító orvos-pszichológiai szakvélemény megszerzésének függvénye, a kérelmező nem szerzi be ezt az igazolást és ezt követően – anélkül, hogy a fogadó államban a tilalmi idő lejárna – valamely más tagállamban (kiállító állam) gépjárművezetői engedélyt szerez.

Az Oberlandesgericht München előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

Megengedi-e a 91/439/EGK irányelv (¹) ilyen esetben a fogadó állam olyan törvényi szabályozását, amely szerint a kiállító államban kiállított vezetői engedély csak kérelemre és csak azután használható a fogadó államban, hogy megvizsgálták, vajon az irányelv 8. cikkének (2) bekezdése szerinti intézkedés feltételei többé már nem állnak fenn,

Az Európai Közösségek Bizottsága által Írország ellen 2005. szeptember 22-én benyújtott kereset

(C-355/05. sz. ügy)

(2005/C 296/28)

(Az eljárás nyelve: angol)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviselek: Bernhard Schima és Doyin Lawumni, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg) 2005. szeptember 22-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához Írország ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy Írország – mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 98/30/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. június 26-i 2003/55/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (¹), vagy legalábbis nem közölte ezeket a rendelkezéseket a Bizottsággal – nem teljesítette az irányelv 33. cikkéből eredő kötelezettségeit.
- 2) kötelezze Írországot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az irányelv átültetésére előírt határidő 2004. július 1-jén lejárt.

(¹) HL L 176., 2003.7.15.; magyar nyelvű különkiadás 12. fejezet, 2. kötet, 230. o.